

Simai Mihály

Mint aki

mint aki falból lép ki
s immár szabad
mint aki mindenén túl van
s most kezdi csak

mint aki elfelejt félni
hosszan mereng
s mikronjaival kiméri
a végtelent

Szindbád

A tünő part...az öböl...a Soha
megannyi szkülája s kharüdisza...

Öreg szívemben nem csitul a hév.
Az élet - tenger...hív és újra hív.

Hajóm, a vén, a viharvert, törött
megint teret kér...végtelen teret...!

Öt szó a roncsolt hajóorrba vésve:
- enyém a lét örök hullámverése!

Halálos csend

a Soha elvágta a madár torkát
halálos csend a dal halott
meg se tudtam köszönni még hogy voltál

és már én sem vagyok